

Kırkıncı Ayetin Gizli Tarihi - Yirmi Dokuzuncu Sayı

Hezekiel On Numara

Jeff Pippenger

2026-08-31

Hezekiel kitabında birçok hayranlık uyandırıcı ve önemli peygamberlik çizgisi ve hakikati vardır. Tapınak içindeki peygamberlere dair Kutsal Kitap tasvirleri arasında, tekerlekler içinde tekerlekleri herkesten çok tanımlayan peygamber Hezekiel'dir. Kız Kardeş White'a göre bu tekerlekler, son yağmur zamanındaki olaylar dizisini resmeden insan faaliyetinin karmaşık karşılıklı etkileşimini temsil eder. Bu olaylar, peygamberin, peygamberliğin bir parçası hâline geldiği fiilen sergilenen bir meselde temsil edilmektedir; örneğin, Hezekiel'in Yeruşalim kuşatmasının dördüncü bölümdeki tasvirinde sol, sonra da sağ yanı üzerine yatması gibi. Ayrıca Hezekiel'in tarihini çerçeveleyen on üç belirli tarih vardır ve böylece yüz kırk dört bin kişinin mühürlendiği son yağmur döneminin yol işaretlerini sağlarlar. Hakikatler yalnızca tarihler aracılığıyla değil, aynı zamanda on yedi, on dokuz, yirmi beş, yetmiş, kırk, üç yüz doksan ve elbette otuz gibi sayılar aracılığıyla da iletilmektedir. Hezekiel kitabındaki belki de en önemli sayı olan bir başka sayı ise yüz ellidir. Yine de yüz elli sayısı Hezekiel kitabında bulunmaz. Bununla birlikte, satır üzerine satır—orada bulunmaktadır.

Yüz elli sayısı kuşatma hattının içine peygamberlik bakımından yerleştirilmiştir ve kuşatma, belirgin bir peygamberlik hattıdır; yahut derseniz, kuşatma bir tekerlektir. Tarihin peygamberlik niteliğindeki bir hattı her zaman bir alfa ve omega'ya sahip olacaktır; böylelikle alfa ve omega'nın özellikleri hattın başlangıcında ve sonunda temsil edilmelidir, aksi takdirde o bir hat değildir. Kuşatmanın alfa olayı Hezekiel'in karısının ölümüydü ve kuşatmanın sonu, Yeruşalim'in yıkımıyla temsil edildiği üzere, Mesih'in gelininin ölümüydü.

Ve ben Yuhanna, kutsal kenti, kocası için süslenmiş bir gelin gibi hazırlanmış olarak, Tanrı'dan, gökten inen yeni Yeruşalim'i gördüm. Ve gökten büyük bir sesin şöyle dediğini işittim: İşte, Tanrı'nın meskeni insanların arasındadır; onlarla birlikte yaşayacak, onlar O'nun halkı olacaklar ve Tanrı kendisi onlarla birlikte olup onların Tanrısı olacaktır. Ve Tanrı onların gözlerinden bütün yaşları silecektir; artık ölüm olmayacak, artık ne yas, ne feryat, ne de acı olacaktır; çünkü önceki şeyler geçmiş gitmiştir. Ve taht üzerinde oturan dedi: İşte, her şeyi yeni kılıyorum. Ve bana dedi: Yaz; çünkü bu sözler sadık ve gerçektir. Ve bana dedi: Tamamlandı. Ben Alfa ve Omega'yım, başlangıç ve sonum. Susayana yaşam suyu pınarından karşılıksız vereceğim. Galip gelen her şeyi miras alacaktır; ben onun Tanrısı olacağım ve o benim oğlum olacaktır. Ama korkaklar, imansızlar, iğrenç olanlar, katiller, fuhuş yapanlar, büyücüler, putperestler ve bütün yalancılar, paylarını ateş ve kükürtle yanan gölde alacaklardır. Bu, ikinci ölümdür. Ve son yedi belâ ile dolu yedi taşı elinde bulunduran yedi melekten biri bana gelip benimle konuştu ve dedi: Buraya gel, sana Gelin'i, Kuzu'nun karısını göstereceğim. Vahiy 21:2-9.

Hezekiel'in karısı kuşatmanın başlangıcında ölür; orada o, Hezekiel'in "gözlerinin arzusu" olarak tanımlanır; aynı bölümde ortaya konulan Yeruslaim'in yıkımında ise Yeruslaim, İsrail'in "gözlerinin arzusu" olarak tanımlanır.

Yine dokuzuncu yılda, onuncu ayda, ayın onuncu gününde, Rabbin sözü bana geldi, dedi ki, ... Rabbin sözü yine bana geldi, dedi ki, İnsanoğlu, işte, gözlerinin arzusunu senden bir darbeye alıyorum; fakat ne yas tutacaksın, ne ağlayacaksın, ne de gözyaşların akacak. İnlemeyi bırak, ölü için yas tutma; başlığını başına sar, ayakkabılarını ayaklarına giy, dudaklarını örtme ve insanların ekmeğini yeme. Böylece sabah halka söyledim; akşamleyin karım öldü; ve ertesi sabah bana buyrulduğu gibi yaptım. Halk da bana dedi ki, Böyle yaptığın bu şeylerin bizim için ne olduğunu bize söylemeyecek misin?

O zaman onlara şöyle cevap verdim: RAB'bin sözü bana geldi ve dedi ki, İsrail evine söyle: Egemen RAB şöyle diyor; İşte, gücünüzün görkemi, gözlerinizin arzusu ve canınızın esirgediği şey olan kutsal yerimi murdar edeceğim; geride bıraktığınız oğullarınızla kızlarınız kılıçla düşecek. Ve benim yaptığım gibi yapacaksınız: bıyıklarınızı örtmeyecek, insanların ekmeğini yemeyeceksiniz. Sarıklarınız başlarınızın üzerinde, çarıklarınız ayaklarınızda olacak; yas tutmayacak, ağlamayacaksınız; fakat suçlarınız içinde eriyip gidecek ve birbirinize karşı inleyeceksiniz.

Böylece Hezekiel sizin için bir alamet olacaktır; onun yaptığı her şeye göre siz de yapacaksınız; ve bu vuku bulduğu zaman, benim Rab Yehova olduğumu bileceksiniz. Ayrıca, ey insanoğlu, onların kuvvetini, iftiharlarının sevincini, gözlerinin arzusunu ve gönüllerini bağladıkları şeyi, oğullarını ve kızlarını, kendilerinden aldığım gün, o gün kurtulan kişi sana gelip bunu kulaklarıyla işittirmeyecek mi? O gün ağzın kurtulana açılacak, konuşacaksın ve artık dilsiz olmayacaksın; onlara bir alamet olacaksın; ve benim Rab olduğumu bilecekler. Hezekiel 24:1, 15–27.

Kuşatmanın alfası, Hezekiel'in arzusunun ölümüdür; omegası ise İsrail'in arzusunun ölümüdür.

İşitip de İşitmemek

İhtiyarların ya da halkın bir şekilde Hezekiel'i dinler halde tasvir edildiği beş olay vardır. Hezekiel 8:1'de Yahuda'nın ihtiyarları onun önünde otururlar. Hezekiel 14:1'de ihtiyarlar gelip onun önünde otururlar. Hezekiel 20:1'de İsrail'in ihtiyarları RAB'be danışmak üzere gelirler. Hezekiel 37:18'de Tanrı Hezekiel'e şöyle der: "Kavminin çocukları sana söyleyip, 'Bunlarla ne demek istediğini bize açıklamayacak mısın?' dediklerinde." Yirmi dördüncü bölümde halk doğrudan şöyle sorar: "Yaptığın bu şeylerin bizim için ne olduğunu bize söylemeyecek misin?" Bu beş örneğin her birinde ihtiyarlar ya da halk Laodikya durumundadır.

Ve dedi: Git, bu halka de ki: İşiteceksiniz, ama anlamayacaksınız; göreceksiniz, ama kavramayacaksınız. Bu halkın yüreğini semirt, kulaklarını ağırlaştır ve gözlerini kapa; ta ki gözleriyle görmesinler, kulaklarıyla işitmesinler, yürekleriyle anlamasınlar, dönmesinler ve şifa bulmasınlar. Yeşaya 6:9, 10.

İşitip de işitmeyen halkın beş tasviri ile görüp de görmeyen halkın beş tasviri, Yeşaya'nın tanıklığında görmeyi ve işitmeyi reddedenlerin beş adımıyla örtüşmektedir.

Ama RAB'bin sözü onlar için buyruk üzerine buyruk, buyruk üzerine buyruk; kural üzerine kural, kural üzerine kural; burada biraz, orada biraz oldu; ta ki gidip arkalarına düşsünler, kırılıp parçalanmış olsunlar, tuzağa düşürülüp yakalansınlar. Yeşaya 28:13.

Ve onların arasında birçokları sürçüp düşecek, kırılacak, tuzağa düşürülecek ve yakalanacaktır. Yeşaya 8:15.

Belirtiler

Hezekiel'in yirmi dördüncü bölümünde, kuşatmayla ve Hezekiel'in karısı—gözünün arzusu—nın ölümüyle başlayan dönem, Yeruslaim'in—İsrail'in gözünün arzusu—ölümüyle sona erer. Bir buçuk yıllık kuşatma, Alfa ve Omega'nın imzasını taşır; dönem bir işaretle başlar ve bir işaretle biter. Hezekiel yirmi dördte olduğu gibi, İsa da Matta yirmi dördte kuşatmanın işaretini tanımlar.

Mesih'in sözleri çok sayıda insanın işitebileceği şekilde söylenmişti; fakat O yalnız kaldığında, Zeytin Dağı üzerinde otururken Petrus, Yuhanna, Yakup ve Andreas O'na geldiler. “Bize söyle,” dediler, “bu şeyler ne zaman olacak? Senin gelişinin ve dünyanın sonunun belirtisi ne olacak?” İsa, öğrencilerine Yeruslaim'in yıkılışını ve Kendisinin gelişinin büyük gününü ayrı ayrı ele alarak cevap vermedi. Bu iki olayın tasvirini birbirine kattı. Gelecekteki olayları, Kendisinin onları gördüğü gibi, öğrencilerine açmış olsaydı, onlar bu manzaraya dayanamacaklardı. Onlara merhametinden ötürü, iki büyük krizin tasvirini birleştirdi ve anlamı öğrencilerin kendilerinin araştırıp kavramasına bıraktı. Yeruslaim'in yıkılışına değindiğinde, peygamberlik sözleri o olayın ötesine, Rab'bin dünyayı fesatlarından dolayı cezalandırmak üzere yerinden çıkacağı, yerin dökülen kanını açığa vuracağı ve artık öldürülmüş olanlarını örtmeyeceği o gündeki son büyük yangına kadar uzandı. Bu söylevin bütünü, yalnız öğrenciler için değil, bu dünyanın tarihinin son sahnelerinde yaşayacak olanlar için de verilmişti.

Mesih öğrencilerine dönerek şöyle dedi: “Sakin kimse sizi aldatmasın. Çünkü birçokları Benim adımla gelip, ‘Mesih benim’ diyecek ve birçok kişiyi aldatacaklardır.” Mucizeler yaptıklarını ileri süren ve Yahudi ulusunun kurtuluş vaktinin geldiğini ilan eden birçok sahte mesih ortaya çıkacaktır. Bunlar birçok kişiyi saptıracaktır. Mesih'in sözleri yerine geldi. O'nun ölümü ile Yeruslaim'in kuşatılması arasında birçok sahte mesih ortaya çıktı. Ne var ki bu uyarı, dünyanın bu çağında yaşayanlara da verilmiştir. Yeruslaim'in yıkılışından önce başvurulmuş aynı aldatmacalara çağlar boyunca başvurulmuş, yine başvurulacaktır.

“‘Savaşları ve savaş söylentilerini işiteceksiniz; sakın telaşa kapılmayın; çünkü bütün bunların olması gerekir, fakat son henüz gelmiş değildir.’ Yeruslaim'in yıkılışından önce insanlar üstünlük uğruna çekişip durdular. İmparatorlar öldürüldü. Tahtın hemen yanında duruyor sayılanlar öldürüldü. Savaşlar ve savaş söylentileri vardı. Mesih, ‘Bütün bunların olması gerekir,’ dedi, ‘fakat son [Yahudi ulusunun ulus olarak sonu] henüz gelmiş değildir. Çünkü ulus ulusa karşı, krallık krallığa karşı kalkacak; çeşitli yerlerde kıtlıklar, salgın hastalıklar ve depremler olacaktır. Bütün bunlar sancıların başlangıcıdır.’ Mesih dedi ki, Hahamlar bu belirtileri gördüklerinde, bunları Tanrı'nın, seçilmiş halkını tutsaklık altında tuttukları için

ulusların üzerine gönderdiği yargılar olarak ilan edecekler. Bu belirtilerin, Mesih'in gelişinin işareti olduğunu ilan edecekler. Aldanmayın; bunlar O'nun yargılarının başlangıcıdır. Halk kendine baktı. Tövbe edip dönmediler ki Ben onları iyileştireyim. Onların, tutsaklıktan kurtuluşlarının işaretleri olarak sundukları belirtiler, yıkımlarının işaretleridir." Çağların Arzusu, 628.

66 yılında Yeruşalim'in kuşatılması, Roma'nın sancaklarını mabet yerleşkesine dikmesi işaretini içeriyordu. İsa'nın 66'dan 70'e kadar olan dönemin olaylarına ilişkin yorumu, 70 yılındaki yıkımı O'nun İkinci Gelişi ile ilişkilendirdi; ve O'nun İkinci Gelişi ile bağlantılı bir işaret vardır.

"Az sonra gözlerimiz Doğu'ya çevrildi; çünkü orada, yaklaşık insan eli büyüklüğünün yarısı kadar küçük, siyah bir bulut belirmişti; bunun, hepimizin bildiği üzere, İnsanoğlu'nun Alameti olduğunu biliyorduk." The Day Star, 1846.

MS 66'dan 70'e uzanan tarihin başlangıcı ve sonu, kuşatmanın başlaması ve kentin yıkılışıyla ilişkili bir işaret içerir; bu işaret, MÖ 587 ve MÖ 586'da gözlerin arzusunun ölümüne dair alfa ve omega işaretiyle uyum içindedir.

Bir buçuk yıllık kuşatmanın tarihi, son günler için bir "işaret"tir. Hezekiel'in tarihçesinde temsil edilen akılsız bakireler, kuşatmanın işaretini 66 yılında görüp güvenliğe kaçan hikmetli bakirelerin tarihinde kendi karşılığını bulur. Bir buçuk yıllık kuşatma, iki sınıf tapınanı ortaya koyan işarettir. Bir sınıf işareti anlayacaktır; Yeşaya tarafından "birçoğu" olarak temsil edilen öteki sınıf ise görmeyecek ve işitmeyecektir.

Birçokları ve Azları

O zaman kral hizmetkârlara dedi: Onun ellerini ve ayaklarını bağlayın, onu götürün ve dış karanlığa atın; orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır. Çünkü çağrılanlar çoktur, ama seçilenler azdır. Matta 22:13, 14.

Böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacaktır; çünkü çağrılanlar çok, seçilenler ise azdır. Matta 20:16.

Görmek ve İşitmek

Hezekiel kitabında fiilen sergilenen beş mesel vardır; ayrıca Hezekiel, önderlere ve halka beş kez hitap etmiştir. Bu iki tanık, "görmeyi" reddeden ve "işitmeyi" reddeden beş akılsız bakireyi teşhis eder. Yahuda oymağının Aslanı olan İsa, peygamberlik Sözü'nün mührünü açtığı anda artan bilgiyi görmeyi ya da işitmeyi reddederler.

Dünya Görecek ve İşitecek

Ey dünyanın bütün sakinleri ve yeryüzünde oturanlar, dağlar üzerinde bir sancak yükselttiğinde görün; ve bir boru çaldığında işitin. Yeşaya 18:3.

O gün sağırklar kitabın sözlerini işitecek, körlerin gözleri de kapalılığın içinden ve karanlığın içinden görecektir. Yeşaya 29:18.

Benim Ahmak ve Akılsız Halkım Bilgiden Yoksundur

Ne zamana dek sancağı göreceksin, borazan sesini işiteceğim? Çünkü halkım akılsızdır, beni tanımamışlardır; onlar ahmak çocuklardır ve hiç anlayışları yoktur: kötülük etmekte hikmet sahibidirler, fakat iyilik etmeye dair bilgileri yoktur. Yeremya 4:21, 22.

Bunu Yakup evinde ilan edin ve Yahuda’da duyurup şöyle deyin: Ey akılsız ve anlayışsız halk, şimdi bunu işitin; gözleri var, görmezler; kulakları var, işitmezler. Yeremya 5:20, 21.

Asi Bir Ev Halkı

RAB’bin sözü bana yine geldi ve dedi: İnsanoğlu, sen asi bir evin ortasında yaşıyorsun; onların görmek için gözleri var, ama görmezler; işitmek için kulakları var, ama işitmezler; çünkü onlar asi bir evdir. Hezekiel 12:1, 2.

Bu nedenle onlara mesellerle konuşuyorum; çünkü bakıp da görmezler, işitip de duymazlar, ne de anlarlar. Ve İşaya’nın şu peygamberliği onlarda yerine gelmiştir: İşiterek işiteceksiniz, ama anlamayacaksınız; bakarak bakacaksınız, ama kavramayacaksınız. Çünkü bu halkın yüreği katılaştı; kulakları ağır işitir oldu, gözlerini de kapadılar; öyle ki, gözleriyle görmesinler, kulaklarıyla işitmesinler, yürekleriyle anlamasınlar, dönmesinler ve Ben de onları iyileştirmeyeyim.

Ne mutlu sizin gözlerinize, çünkü görüyorlar; ve kulaklarınıza, çünkü işitiyorlar. Zira doğrusu size derim ki, birçok peygamber ve salih kişi sizin gördüğünüz şeyleri görmeyi arzuladı, ama görmedi; sizin işittiğiniz şeyleri işitmeyi arzuladı, ama işitmedi. Matta 13:13–17.

Eski Yollar

RAB şöyle diyor: Yol ayrımlarında durun, bakın ve eski yolları sorun; iyi yolun hangisi olduğunu araştırın ve onda yürüyün; o zaman canlarınız için rahat bulacaksınız. Fakat onlar, “Onda yürümeyeceğiz” dediler. Üzerinize gözcüler de koydum; “Borazan sesini dinleyin” dedim. Fakat onlar, “Dinlemeyeceğiz” dediler. Yeremya 6:16, 17.

1840–1844 Mesajı

“1840–1844 yılları arasında verilmiş olan bütün mesajlar şimdi etkili bir biçimde duyurulmalıdır; çünkü yönünü şaşırılmış birçok insan vardır. Bu mesajlar bütün kiliselere gitmelidir.

“Mesih, ‘Gözleriniz ne mutlu; çünkü görüyorlar; kulaklarınız da ne mutlu; çünkü işitiyorlar. Çünkü size doğrusunu söyleyeyim, birçok peygamber ve salih kişi, sizin gördüğünüz şeyleri görmeyi arzuladı ve görmedi; sizin işittiğiniz şeyleri işitmeyi arzuladı ve işitmedi’ dedi [Matta 13:16, 17]. 1843 ve 1844 yıllarında görülen şeyleri görmüş olan gözler ne mutludur.

“Mesaj verildi. Ve mesajın tekrar edilmesinde hiçbir gecikme olmamalıdır; çünkü zamanın alametleri gerçekleşmektedir; kapanış işi tamamlanmalıdır. Kısa bir zaman içinde büyük bir iş yapılacaktır. Yakında, Tanrı’nın tayiniyle öyle bir mesaj verilecektir ki, yüksek sesli bir çağrıya dönüşecektir. O zaman Daniel kendi payında duracak, tanıklığını verecektir.”

Kuşatmanın Alameti

Hezekiel kitabında, halkın görmeyi reddettiği bir meseli “eylemle canlandırdığı” beş kez vardır; ayrıca işitmeyi reddeden o halkla “konuştuğu” da beş kez vardır. Eylemle canlandırılan mesel ile konuşmanın iki tanıklığı, beş akılsız kıza sunulmuştur. Dördüncü bölümde yer alan eylemle canlandırılmış mesellerden biri, yaklaşan yıkım hakkında uyarıcı kuşatmanın “alametini” temsil eder. Hezekiel’in mesajı, Laodikya’ya verilen mesajdır.

Laodikya’ya verilen “alamet”, ‘kuşatma alameti’dir; son günlerin kuşatması ise çeşitli tanıklar tarafından temsil edilmektedir. Mesih’in günlerindeki Yahudilere verilen yegâne alamet, balinanın karnında geçen üç güne dair fiilen sergilenmiş bir meseli temsil eden Yunus’un alametiydi.

Bunun üzerine kâtiplerden ve Ferisilerden bazıları cevap vererek, “Öğretmen, senden bir belirti görmek istiyoruz,” dediler. Fakat O cevap verip onlara dedi: “Kötü ve zina eden bir kuşak belirti arar; ancak ona peygamber Yunus’un belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir. Çünkü Yunus nasıl üç gün üç gece balığın karnında kaldıysa, İnsanoglu da üç gün üç gece yerin bağrında olacaktır.” Matta 12:38-40.

Yunus’un Alâmeti

Yunus’un alâmeti, ölümden dirilişi fiilen canlandıran bir meseldi. Yuhanna da aynı hakikati temsil eder; çünkü kaynar bir yağ kazanına atılmış ve oradan diri olarak çıkmıştır. Aslan çukurundaki Daniel ile Nebukadnetsar’ın fırınındaki üç yiğit de ölümden dirilişi temsil eder. Bunların tümü, Vahiy kitabının on birinci bölümünde diriltilecek yüz kırk dört bini temsil eder.

“Kurtarıcı’nın düşünceleri şimdi geçmişi ve geleceği temaşa etmekten geri döndü. Halk, gördüklerini ve işittiklerini zihinlerinde uyanan izlenimlere ve sahip oldukları ışığa göre açıklamaya çalışırken, ‘İsa cevap verip dedi ki, Bu ses benim için değil, sizin uğruna geldi.’ Bu, O’nun Mesihliğinin taçlandırıcı kanıtı, Babanın, İsa’nın gerçeği söylemiş olduğuna ve Tanrı’nın Oğlu olduğuna dair işaretiydi. Yahudiler yüksek Gök’ten gelen bu tanıklıktan yüz mü çevireceklerdi? Bir zamanlar Kurtarıcı’ya, Görelim ve iman edelim diye bize hangi belirtiyi gösteriyorsun? diye sormuşlardı. Mesih’in hizmeti boyunca sayısız belirtiler verilmişti; yine de ikna olmamak için gözlerini kapamış ve yüreklerini katılaştırmışlardı. Lazar’ın dirilişine ilişkin taçlandırıcı mucize onların imansızlığını ortadan kaldırmadı, tersine onları artan bir kötücüllükle doldurdu; ve şimdi Baba konuşmuşken ve artık başka bir belirti isteyemeyecek durumdayken, yürekleri yumuşamamış ve hâlâ iman etmeyi reddetmişlerdi.” Spirit of Prophecy, cilt 3, 79.

Lazar, Yunus’un balığın karnında canlandırdığı dirilişin işaretiydi. Dirilmiş Lazar’la bağlantılı olarak Baba’nın sesi, ilâhiyat ile insanlığın birleşimini temsil eder; bu da elbette, insan bedenini Kendi üzerine alan Mesih’in tabiatıdır. İlâhiyatın insanlıkla birleşimi, yüz kırk dört binin sancağıdır; Lazar ise, Yaratıcı ile yaratılmış olanın birleşmesini gerçekleştiren diriliş kudretinin işaretidir.

“Lazar’ın diriltilmesiyle birçok kişi İsa’ya iman etmeye yöneltildi. Kurtarıcı gelmeden önce Lazar’ın ölmesi ve mezara konulması Tanrı’nın tasarısıydı. Lazar’ın diriltilmesi Mesih’in en yüce mucizesiydi ve bunun sonucu olarak birçok kişi Tanrı’yı yüceltti.” Manuscript Releases, cilt 21, 111.

Lazarus, Yerus alim’e yapılan muzaffer girişi yönlendirdi ve o, Yunus tarafından tasvir edilen dirilişin yaşayan “işareti” idi.

“Bedeni mezarda çürümüş olan, fakat şimdi yücelik dolu insanlığın kuvveti içinde sevinç duyan Lazar, Kurtarıcı’nın üzerinde bindiği hayvanı  nden götürdü.”  ağların Arzusu, 572.

Muzaffer giriş, on bakire benzetmesinin alfa gerçekleşmesi olan Exeter kamp toplantısıyla uyum içindedir; böylece Yunus ile Lazar’ın “alâmeti”ni, “İşte G vey geliyor!” mesajının ilanının omega ve yetkin gerçekleşmesiyle de uyumlu kılar.

“Ben sık sık, beşi bilge, beşi de akılsız olan on bakirenin benzetmesine y nlendirilirim. Bu benzetme harfi harfine yerine getirilmiştir ve yerine getirilecektir; çünkü bu zamana özgü özel bir uygulaması vardır ve üçüncü meleğin mesajı gibi, zamanın sonuna dek yerine getirilmiş ve yerine getirilmeye devam eden şimdiki hakikat olmuştur.” Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

Yunus, Lazarus ve Samuel Snow’un Exeter kamp toplantısına geç varışı, Hezekiel’in “kuşatmanın alâmeti” ile uyumludur. Lazarus, Mesih’i bir eşek üzerinde Yerus alim’e götürdü.

“Bates, ‘gerçek gece yarısı feryadı’nın ilk kez sunulduğu Ağustos 1844’teki Exeter (New Hampshire)  adır toplantısının önemli önderlerinden biriydi. O sabah kamptaki ibadet hizmeti için seçilen vaiz de, öyle oldu ki, Bates’ti. Dinleyicilerine sadık kalmaları yönünde öğütte bulunuyor ve onlara, Tanrı’nın yalnızca kendilerini denemekte olduğunu, oyalanma vaktinde bulunduklarını ve buna benzer düşünceleri s k netle telkin ediyordu ki, Samuel S. Snow at sırtında kampa geldi. Kız kardeşi Bayan John Couch’un yanına oturan Snow, Mesih’in belirlenmiş vakitte görüneceğine dair kanaatini yineledi. Derinden heyecanlanan Bayan Couch, ayağa kalkıp, ‘İşte burada Tanrı’dan bir mesajla gelen bir adam var!’ diye ilan ederek dinleyicileri şaşkına çevirdi.” Leroy Froom, The Prophetic Faith of our Fathers, cilt 4, 549.

1521 yılının Nisan ayında Martin Luther, atların çektiği bir arabayla Worms Diyeti’ne gitti; burada papalık gelenek ve göreneklerini reddetti ve şöyle dedi: “Kutsal Yazıların tanıklılığıyla ya da apaçık akılla ikna edilmedikçe... hiçbir şeyi geri alamam ve almayacağım; zira vicdana karşı hareket etmek ne güvenlidir ne de doğrudur. İşte burada duruyorum. Başka türlü yapamam. Tanrı bana yardım etsin.  min.”

Ferisiler Mesih’in zaferli girişine karşı çıktıkları gibi, papalık yetkilileri de Luther’in girişine karşı  ıktılar. Luther daha sonra adını değiştirdi (m h rlemenin bir simgesi olarak) ve Almanca diline Yeni Ahit’i tercüme ederken gizlice saklandı. Worms Diyeti’ndeki takdimi, zamanın kilise-devlet yetkililerinden gelen ölüm fermanına yol açan Gece Yarısı Haykırışı’nı tipik olarak önceden göstermekteydi; böylece Pazar yasasını da tipik olarak temsil etmekteydi. ‘Junker J rg’ adı altında on ay gizlenmiş kaldıktan sonra, yetkililerden gelen tehdit değişmiş, büyük ölçüde yozlaşmış

Şarlken V'in karşı karşıya bulunduğu iki askerî meseleye dönüşmüştü. Bu iki askerî tehdit Fransa ve İslâm idi; bunlar, bugün insanlığın karşısına çıkan sosyalizm ile İslâm arasındaki aynı kutsal olmayan ittifakı temsil etmektedir.

“Tanrı’nın yeryüzündeki işi, çağdan çağa, her büyük reformda ya da dinsel harekette dikkat çekici bir benzerlik gösterir. Tanrı’nın insanlarla muamelesinin ilkeleri her zaman aynıdır. Günümüzün önemli hareketlerinin geçmiştekilerde karşılıkları vardır ve kilisenin önceki çağlardaki tecrübesi, kendi zamanımız için büyük değer taşıyan dersler içermektedir.” The Great Controversy, 343.

Lazarus tarafından yönlendirilen bir eşek Mesih’i Yerusâlim’e getirdi, atların çektiği bir araba Luther’i Worms Diyeti’ne getirdi ve bir at Snow’u Exeter kamp toplantısına getirdi; böylece “Equus” cinsine ait “Equidae” familyasının üyeleri olan eşek ile at, Gece Yarısı Feryadı mesajının alâmeti olarak tanımlanmış oldu.

Ey Siyon kızı, sevinçle coş; ey Yerusâlim kızı, haykır: işte, Kralın sana geliyor; O adildir ve kurtuluş sahibidir; alçakgönüllüdür, bir eşeğe, evet bir sıpaya, eşek yavrusuna binmiş olarak gelmektedir. Zekeriya 9:9.

Gece Yarısı Feryadı mesajının alâmeti, her ikisi de İslâm’ın sembolleri olan eşeğin ya da atın gelişle belirlenir. Gece yarısı feryadının gerçek mesajının seçilmiş habercisi, Mesih’in bir eşek üzerinde gelişine uygun olarak, bir at üzerinde geldi. Son günlerdeki “kuşatma”, Ellen White’ın Nashville şehrinin “ateş toplarıyla” vurulacağına dair tanımlamasının yerine gelmesiyle işaretlenmiştir.

Kuşatma neden Nashville’in ateş toplarında başlıyor? Bunun sebebi, Tanrı’nın peygamberlik Sözü’nde İslâm’ın eşek ve at ile temsil edilmesi midir?

İzmir

İmparator Neron, MS 64 yılında Roma şehrinin yakılmasıyla İzmir kilisesinin başlangıcını işaret eder. Bu tarih, Hristiyan kilisesine karşı yürütülen ve MS 313 yılında Milano Fermanı ile sona eren iki yüz elli yıllık zulüm döneminin başlangıcını işaret eder. Canavarın suretinin oluşturulması, yakında çıkacak Pazar yasasında canavarın işaretiyle temsil edilen bir omega nirengi noktasında sona eren bir dönemi tanıtan alfa nirengi noktasını temsil eder. Bu dönem, “fermanlar” ile başladığı şeklinde tanımlanır.

“Okuyucu, yakında vuku bulacak mücadelede kullanılacak araçları anlamak istiyorsa, Roma’nın geçmiş çağlarda aynı amaç için başvurduğu vasıtaların kaydını izlemesi yeterlidir. Papacıların ve Protestanların birleşerek kendi dogmalarını reddedenlere nasıl muamele edeceklerini bilmek istiyorsa, Roma’nın Sebt gününe ve onu savunanlara karşı sergilediği ruha baksın.

“Krallık fermanları, genel konsiller ve dünyevî güç tarafından desteklenen kilise nizamnameleri, putperest bayramın Hristiyan dünyasında itibar mevkiine yükselmesi yolundaki basamaklar oldu. Pazar gününün tutulmasını zorunlu kılan ilk kamusal tedbir, Konstantin tarafından çıkarılan yasaydı. (M.S. 321; bkz. 53. sayfa için Ek notu.) Bu ferman,

şehir halkının ‘güneşin muhterem gününde’ dinlenmesini şart koşuyor, fakat kırdı yaşayanların tarımsal uğraşlarını sürdürmelerine izin veriyordu. Esasen putperest bir yasa olmakla birlikte, Hristiyanlığı görünüşte kabul edişinden sonra imparator tarafından yürürlüğe konuldu.” The Great Controversy, 574.

Smyrna kilisesinden Bergama kilisesine geçişi belirleyen ilk kraliyet fermanı, 313 yılındaki Milano Fermanı idi. Bu, 321 yılındaki ilk Pazar yasasına götüren ilk adımı temsil ediyordu. Yeruslaim’in yıkılışı Pazar yasasının bir tipidir ve iki peygamberlik tanığı, yıkımdan önce gelen bir kuşatmayı teşhis eder. MÖ 587’de Babil’in üçüncü kuşatması ve MS 70 yılında Roma’nın ikinci kuşatmasıyla temsil edilen bu iki kuşatma, Pazar yasasının alamet taşından önce gelen alamet taşının peygamberlik niteliğinde bir kuşatma olduğunu ortaya koyar.

Nebukadnessar, önce Yehoyakim’e, ardından Yehoyakin’e ve nihayet Sidkiya’ya karşı kuşatma kurdu. Cestius, 66 yılında kuşatma kurdu ve İsa’nın kiliseye vermiş olduğu alameti yerine getirdi; tıpkı MÖ 587’deki üçüncü kuşatmanın, Hezekiel’in karısının ölümü alametine sahip olması gibi. Yeruslaim’in yıkımından önce gelen yol işareti bir kuşatmadır ve aynı zamanda bir “alamet”tir. 321 yılındaki Pazar yasasından önce gelen yol işareti, Smyrna’dan—hakkında hiçbir mahkûmiyet bulunmayan bir kiliseden—uzlaşmaya varmış bir kilisenin simgesi olan Pergamos’a geçişin gerçekleştiği Milano Fermanı idi.

Bu nedenle Milano Fermanı, peygamberane bir kuşatmanın başlangıcıdır ve aynı zamanda bir işaretir. Ayrıca, yüz kırk dört binin Laodikya hareketinin, yüz kırk dört binin Filadelfiya hareketine geçtiği noktayı da belirler.

Filadelfiya ve İzmir, Vahiy’in yedi kilisesi içinde kınanmayan yegâne iki kiliseyi temsil eder. Bu olgu da, o geçişin, savaştan kiliseden muzaffer kiliseye geçiş olduğunu göstermektedir. Bu geçiş, Milano Fermanı ile uyum içindedir; burada yüz kırk dört binin ahir zaman hareketi, yediden olan o sekizinci kilise hâline gelir. Filadelfiya ve İzmir ayrıca, Yahudi olduklarını iddia ettikleri hâlde gerçekte Şeytan’ın havrasına mensup olanlarla mücadele eden yegâne iki kilisedir.

313 yılındaki o işaret taşı, 12–17 Ağustos 1844 tarihlerindeki Exeter çadır toplantısıyla da uyum içindedir. Çadır toplantısı sona erdiğinde, mesaj 22 Ekim 1844’te kapı kapanıncaya dek Amerika Birleşik Devletleri’nin doğu sahili boyunca bir gelgit dalgası gibi yayıldı.

“Hareket, bir gelgit dalgası gibi ülkenin üzerine yayıldı. Şehirden şehre, köyden köye ve uzak kırsal bölgelere kadar ilerledi; ta ki Tanrı’nın bekleyen halkı bütünüyle uyandırılıncaya dek. Fanatizm, bu bildirinin önünde, yükselen güneş karşısında eriyen erken kırağı gibi ortadan kayboldu. İmanlılar, kuşkularının ve şaşkınlıklarının giderildiğini gördüler; umut ve cesaret yüreklerini canlandırdı. Bu iş, Tanrı’nın Sözü’nün ve Ruhü’nün denetleyici etkisi olmaksızın insanî heyecanın bulunduğu yerde daima görülen aşırılıklardan uzaktı. Nitelik bakımından, eski İsrail’de O’nun kullarından gelen azarlama mesajlarını izleyen alçalma ve Rab’be dönüş dönemlerine benziyordu. Her çağda Tanrı’nın işini belirleyen özellikleri taşıyordu. Coşkun bir vecd sevinci pek azdı; onun yerine, derin bir yürek yoklaması, günahların itirafı ve dünyadan vazgeçiş vardı. Rab’bi karşılamaya hazırlanmak, ıstırap içindeki canların yüküydü. Sürekli dua ve Tanrı’ya kayıtsız şartsız adanmışlık vardı.” The Great Controversy, 400, 401.

22 Ekim 1844'te kapanan kapı, yakında gelecek olan Pazar yasasını simgeler; 22 Ekim'deki kapanmış kapıdan önce gelen işaret taşı ise Exeter çadır toplantısıydı. Bu nedenle Exeter çadır toplantısı, Milano Fermanı ile uyum içindedir. Aynı zamanda Mesih'in muzaffer girişine de tekabül eder.

“Gece yarısı haykırışı, Kutsal Yazılar'dan getirilen kanıt açık ve kesin olmakla birlikte, o kadar da tartışmayla taşınmadı. Onunla birlikte canı harekete geçiren zorlayıcı bir güç de vardı. Ne kuşku vardı ne de sorgulama. Mesih'in Yerus alim'e muzaffer girişinde, bayramı kutlamak üzere ülkenin her yanından toplanmış olan halk, Zeytin Dağı'na akın etti; İsa'ya eşlik eden kalabalığa katıldıklarında, o saatin ilhamını aldılar ve ‘Rab’bin adıyla gelene ne mutlu!’ [Matta 21:9.] haykırışının daha da yükselmesine katkıda bulundular. Aynı şekilde, Adventist toplantılarına akın eden imansızlar da—kimi meraktan, kimi yalnızca alay etmek için—‘İşte, G vey geliyor!’ mesajına eşlik eden ikna edici gücü hissettiler.” Spirit of Prophecy, cilt 4, 250.

Milano Fermanı, Nebukadnetsar tarafından M  587'de ve Cestius tarafından MS 66 yılında örneklendirilen peygamberlik kuşatısına işaret eder. Bu iki kuşatma, sırasıyla, Yerus alim'in M  586'da ve MS 70'te yıkımına yol açtı. Cestius'un kuşatması sona erdi ve üç buçuk yıl sonra kuşatma Titus yönetimi altında yeniden başladı; böylece alfa bir Romalı hükümdarla başlayıp omega bir hükümdarla sona eren peygamberliksel bir dönem ortaya konmuş oldu. Bu üç buçuk yıl, Yerus alim'in papalık tarafından  i nenip ayaklar altına alınmasını ve papalığın ölümcül yarasının iyileşip yeniden hüküm sürdüğü, pek yakında gelecek olan Pazar yasasıyla başlayacak    buçuk simgesel yılı temsil eder.

Fakat mabedin dışında olan avluyu dışarıda bırak ve onu  l me; çünkü uluslara verilmiştir; ve kutsal şehri kırk iki ay boyunca ayaklar altına alacaklardır. Vahiy 11:2

538'de ve sonra, yaklaşan Pazar yasasının gelişiyle birlikte, Yerus alim'in ayaklar altına alınması başlar. Bu iki Pazar yasası, Büyük Konstantin'in ilk Pazar yasasını çıkardığı 321 yılıyla temsil edilmiştir. 538'de papalık, Cestius'tan Titus'a kadar olan tarihle temsil edildiği üzere, üç buçuk yıl boyunca Tanrı'nın kilisesine zulmetmek (ayaklar altına almak)  zere yetkilendirildi. 538'de papalık,     nc  Orleans Konsili'nde bir Pazar yasası çıkardı. Pek yakında gelecek olan Pazar yasası, papalığın mabedi ayaklar altına almak (zulmetmek)  zere yeniden ne zaman yetkilendirildi ini belirler.

313, 321'de ilk Pazar yasasına yol açan ilk fermanı tanımlar. Ardından 330 yılında imparatorluk peygamberlik bakımından doğu ve batı olarak bölündü; böylece, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki alfa Pazar yasasıyla başlamış olan zulüm ve  i nenip ayaklar altına alınma dönemi olan, papalığın “kırk iki” simgesel aylık ikinci zulüm döneminin omega sonucunu işaretlemiş oldu.

Ve     nc  melek onları izledi ve yüksek sesle şöyle dedi: Eğer biri canavara ve onun suretine tapar, alnına ya da eline onun damgasını alırsa, o da Tanrı'nın gazabının k sesine saf olarak dökülmüş olan gazap şarabından içecektir; kutsal meleklerin önünde ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle işkence görecektir. Ve onların işkencesinin dumanı sonsuzlar boyunca yükselecektir; canavara ve onun suretine tapanlar ve adının damgasını alan herkes, gece

gündüz rahat bulmayacaktır. İşte kutsalların sabrı buradadır; Tanrı'nın buyruklarını ve İsa'ya olan imanı koruyanlar buradadır. Vahiy 14:9–12.

Ova

'Milan' adının Latince anlamı ovanın ortasıdır. Doğu ile batının ortasında, 313 yılında batının Konstantin'i doğunun Licinius'u ile bir ittifak aradı. Ferman, doğu ile batıyı bir araya getirme girişimini temsil ediyordu; ve Konstantin'in üvey kız kardeşi Constantia, Licinius ile evlendiğinde, bir antlaşma evliliğiyle ferman tasdik edildi. Ne var ki, Daniel on birde kuzeyin Seleukosları ile güneyin Batlamyus'u arasındaki ilk antlaşma evliliğinde olduğu gibi, "doğu doğudur, batı da batı; ve bu ikisi asla birleşmeyecektir" diyen eski özdeyişin yerine gelmesiyle, bu evlilik de başarısız olmaya mahkûmdur.

"330" yılı, Daniel on birinci bölümün yirmi dördüncü, yirmi yedinci ve yirmi dokuzuncu ayetlerinde doğrudan sunulmaktadır. Bu, 313'ten 330'a kadar olan on yedi yılı Daniel on birinci bölümün peygamberlik çizgisine dâhil eder ve peygamberlik zorunluluğu gereği, 313 yılındaki doğu ile batı arasındaki o antlaşma evliliğini aynı bölümdeki ilk antlaşma evliliğine paralel olarak tanımlar.

"Daniel'in on birinci bölümündeki peygamberlik, tam gerçekleşmesine neredeyse ulaşmıştır. Bu peygamberliğin gerçekleşmesi olarak vuku bulmuş tarihin büyük bir kısmı tekrar edilecektir." Manuscript Releases, no. 13, 394.

MÖ 261–246 yılları arasında hüküm süren II. Antiokhos Theos, ilk eşi I. Laodike'yi bir yana bırakarak Mısır Kralı II. Ptolemaios Philadelphos'un kızı Berenike ile evlendi. Bu evlilik, MÖ 252'de İkinci Suriye Savaşı'nı sona erdiren barış antlaşmasının bir parçasıydı. Daha sonra Konstantin 324 yılında Licinius'u yenince bu evlilik sona erdi; tıpkı I. Laodike'nin, yani ilk eşin, MÖ 246'da Antiokhos'u zehirlemesiyle Antiokhos ile Berenike'nin evliliğinin de sona erdiği gibi. İkinci Suriye Savaşı'nın sonunu işaret eden bu evlilik ile Antiokhos'un öldürülmesi ve ardından Berenike'nin, onun çocuğunun ve Mısırlı maiyetinin öldürülmesi, Üçüncü Suriye Savaşı'nın başlangıcını işaret etti. 313 yılındaki antlaşma evliliği, İzmir kilisesiyle temsil edilen zulüm dönemini sona erdirdi ve Bergama kilisesiyle temsil edilen uzlaşma dönemini başlattı.

Selevkos tarihinin başlangıcındaki evlilik, Büyük Antiochos'un kızı Kleopatra I'i Ptolemaios V Epiphanes'e verdiği sırada Selevkos İmparatorluğu'nun sonundaki antlaşma evliliğinin bir örneğini teşkil ediyordu. Evlilik MÖ 193'te Raphia'da gerçekleşti, fakat kuzey kralı ile güney kralı arasındaki ilk antlaşma evliliğinde olduğu gibi, bu ittifak da kısa sürede sona erdi. Selevkos İmparatorluğu'nun alfa ve omega antlaşma evlilikleri, daha sonra Daniel on birin peygamberlik tarihinde, Octavianus'un kız kardeşi Octavia Minor'u MÖ 40'ta Marcus Antonius'a verdiği sırada zikredilen antlaşma evliliğinin örneğini teşkil etmektedir. Marcus Antonius ile Octavianus, Julius Caesar'ın suikasta uğradığı MÖ 44'te patlak vermiş olan Roma'nın doğu ve batı bölgeleri üzerindeki bir iktidar mücadelesi içindeydiler. Brundisium Antlaşması MÖ 40'taki evlilik sırasında yürürlüğe konuldu ve sekiz yıl sonra, MÖ 32'de Marcus Antonius Octavia'dan resmen boşandı; bu da MÖ 31'de, hem Marcus Antonius'un hem de Kleopatra'nın (en son Kleopatra'nın ta kendisinin) sonunun geldiği Actium Savaşı'nı tetikledi.

Seleukos İmparatorluğu'nun omega evlilik antlaşması, son Kleopatra'yı simgeleyen ilk Kleopatra'yı ortaya çıkardı; onun soy hattı ise MÖ 40 yılında Roma İmparatorluğu'nun peygamberlik niteliğindeki alfa evlilik antlaşmasına bağ oluşturmaktaydı. Bu üç antlaşmalı evlilik, Milano Fermanı'nın antlaşmalı evliliğini simgelemektedir. Milano Fermanı peygamberlik niteliğinde bir kuşatmanın başlangıcını işaret eder; peygamberlik niteliğinde bir belirtiyi temsil eder; doğru bir kiliseden doğru olmayan bir kiliseye geçişi işaret eder; böylece yediden olan sekizinci varlığın bilmecesiyle uyum sağlar. Savaşı sona erdiren bir antlaşmalı evliliği işaret eder; ta ki antlaşmalı evliliğin boşanmasına ve böylece bir savaşın başlangıcının işaretlenmesine kadar. İki Roma evliliğinde boşanma, imparatorluğun birleşmesini hızlandırır. 313 ayrıca, Gece Yarısı Çılgılığı mesajının ilanının başladığı ve 22 Ekim'in kapalı kapısına götüren Exeter kamp toplantısını da işaret eder.

Bir sonraki makalede bu gerçekleri ele almaya devam edeceğiz.